

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტი

შორეული აღმოსავლეთის მიმართულების VIII საერთაშორისო სამეცნიერო
კონფერენცია: „შორეული აღმოსავლეთი - წარსული, აწმყო და სამომავლო
პერსპექტივები“

**პ რ ო გ რ ა მ ა და
თ ე ზ ი ს ე ბ ი**

17-18 ოქტომბერი
თბილისი 2024

კონფერენციის პროგრამა

ხუთშაბათი, 17 ოქტომბერი

თსუ I კორპუსი, აუდიტორია #202

კონფერენციის გახსნა

10:30 კონფერენციის გახსნა

დარეჯან თვალთვაძე-თსუ პროფესორი, ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის დეკანი

ნანა გელაშვილი- თსუ პროფესორი , შორეული აღმოსვლეთის მიმართულების
საბაკალავრო პროგრამის ხელმძღვანელი

მისალმებები

რეგლამენტი

მოხსენება- 12 წუთი

დისკუსია - 5 წუთი

11:00-13:30

პლენარული სხდომა

თსუ I კორპუსი, აუდიტორია #202

17 ოქტომბერი

პლენარული სხდომა

სხდომის თავმჯდომარე - ნანა გელაშვილი

თათია მემარნიშვილი

თსუ იაპონური ენის მოწვეული ლექტორი

თაიშოს ეპოქის შემდგომი კულტურული და სოციალური ცვლილებები ჯუნიჩირო ტანიძაკის
რომანის „ნაზი თოვა“ მიხედვით

რუსუდან ნიშნიანიძე

თსუ ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, ასოცირებული პროფესორი

ქართველი საბჭოთა პოეტის თვალთ დანახული 50-იანი წლების ჩინეთი

ნანა გელაშვილი

თსუ ასოცირებული პროფესორი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი

ვესტერნიზაცია და ტრადიციონალიზმი იაპონურ კულტურაში (მე-19 საუკუნის მეორე ნახევარი)

ჯინიონ (ანნა) სეო (სამხრეთ კორეა)

პეკინის უნივერსიტეტის ფილოსოფიის დოქტორი

ჭანგ სინგიაოს შედარებითი ანალიზი ქრისტიანობასა და კონფუციზმის შესახებ

ჰიროტაკე მადეა (იაპონია)

ტოკიოს მეტროპოლიტან უნივერსიტეტის პროფესორი

ისტორიული ურთიერთობების შესახებ იაპონიას, საქართველოსა და ისრაელს შორის: კიჩირო ჰიგუჩი და საქართველო

შესვენება -14:00-14:30

პლენარული სხდომა

თსუ I კორპუსი, აუდიტორია #202

სხდომის თავმჯდომარე - თათია მემარნიშვილი

თეონა გელაშვილი

თსუ ჩინური ენის მოწვეული ლექტორი

ისტორიის გავლენა თანამედროვე ცხოვრებაზე, ჭაო ტეფას რომანის „მთებისა და ზღვების გავლით“ მიხედვით

სოფიო გუგუნავა

სოციალურ მეცნიერებათა დოქტორი, თსუ მოწვეული ლექტორი

სამხრეთ კორეის რბილი ძალის ზრდა და მისი გეოპოლიტიკური შედეგები

მარია მშვილდაძე

ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, თსუ ასოცირებული პროფესორი

ანტიკური წყაროები რომის იმპერიასა და ინდოეთს შორის არსებული ურთიერთობების შესახებ

რიოსეი სუგინაკა (იაპონია)

თსუ იაპონური ენის მოწვეული ლექტორი

საქართველოში სტუდენტების მოლოდინები იაპონური ენის შესწავლის მიმართ - საპილოტე BALLI კვლევა თბილისის სამ უნივერსიტეტში

დავით ანდღულაძე

თსუ-ს დოქტორანტი, ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ჩინური ენის ლექტორი

ცენტრალური აზია ჩინეთსა და რუსეთს შორის

18 ოქტომბერი

თსუ V კორპუსი, აუდიტორია #127

11:00-14:00

სხდომის თავმჯდომარე - სოფიო გუგუნავა

ანა მახარაძე

თსუ-ს დოქტორანტი, საქართველოს საერთაშორისო უნივერსიტეტის
ლექტორი

ჩინეთის სოციალური საკითხები აი ვეი ვეის შემოქმედებაში

მარინა ჯიბლაძე

ჩინური ფილოლოგიის დოქტორი, თბილისის თავისუფალი უნივერსიტეტის პროფესორი

ჩინური ენის სწავლების საკვანძო საკითხები

ჯაბა მესხიშვილი

ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასოცირებული
პროფესორი

მეორე მსოფლიო ომის დროს იაპონიაში ატომური ბომბის სამიზნეების შერჩევა

ელენე მეძმარიაშვილი

თსუ პროფესორი, ამერიკის მცოდნეობის ს/ს ინსტიტუტის დირექტორი

**თაივანის საკითხი აშშ-ჩინეთის ურთიერთობაში მე-20 საუკუნის ბოლოსა და 21-ე საუკუნის
დასაწყისში**

მარინე ლუდუშაური

ეკონომიკის აკადემიური დოქტორი, თსუ მოწვეული ლექტორი

მონღოლთა იმპერია და დიდი აზრეშუმის გზა

იზოლდა ბელთაძე

ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი

საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის კომპანია

შალვა ჩიხლაძე

თსუ მოწვეული ლექტორი

მსოფლიო წესრიგის რეკონცეპტუალიზაცია: ჩინური საერთაშორისო ურთიერთობების თეორიის კრიტიკული ანალიზი

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

Faculty of Humanities

Institute of Oriental Studies

The VIII International Scientific Conference „Far East: Past, Present and Future Perspectives”

Tbilisi, 2024

P R O G R A M

October 17-18

TSU Building I, Room #202

Thursday, October 17

10:30 - Opening

Darejan Tvaltvadze – TSU Professor, Dean of Faculty of Humanities

Nana Gelashvili – TSU Professor, Head of Direction of Far East Studies

Greetings

Time Limit for:

Presentation- 12 minutes

Discussion – 5 minutes

11:00 – 13:30

Plenary Meeting

TSU Building I, Room #202

Chair –Nana Gelashvili

Tatia Memarnishvili

Japanese Language Lecturer, TSU

Cultural and Social Transition after Taisho Era according to Jun'ichiro Tanizaki's Novel "The Makioka Sisters"

Rusudan Nishnianidze

Doctor of Philology, TSU Associate Professor

China of the 50ies seen through the eyes of a Georgian Soviet poet

Nana Gelashvili

Doctor of Historical Sciences, TSU Professor

Westernization and Traditionalism in Japanese Culture (second half of the 19th century)

Jinyoung (Anna) Seo (South Korea)

PhD in Philosophy, Lecturer at the Seed of Hope Language Center

Zhang Xingyao's Comparative Study of Christianity and Confucianism

Hirotake Maeda (Japan)

Tokyo Metropolitan University Professor

On the Historical Relationship between Japan, Georgia and Israel: Higuchi Kiichiro and Georgia

Break 13:30-14:00

Plenary Meeting

TSU Building I, Room #202

Chair –Tatia Memarnishvili

Teona Gelashvili

Chinese Language Lecturer, TSU

The Influence of History on Modern Life, according to Zhao Defa Novel “Through Mountains and Seas”

Sopio Gugunava

PhD in Social Sciences, TSU Lecturer

The Growth of South Korean Soft Power and Its Geopolitical Implications

Marika Mshvildadze

Doctor of Historical Sciences, TSU Associate Professor

Ancient Sources about Existing Relationships between the Roman Empire and India

Ryosei Suginaka (Japan)

Japanese Language Visiting Lecturer, TSU

Learners’ Beliefs about Japanese Language Education in Georgia, Pilot BALLI Research of Three Universities in Tbilisi

David Andguladze

Chinese Language Lecturer at Batumi State University, TSU PhD student

Central Asia between China and Russia

October 18

TSU Building V, Room #127

11:00-14:00

Chair – Sopio Gugunava

Anna Makharadze

PhD student at TSU, Lecturer at GIU

Social Themes in Ai Wei Wei's Work

Marina Jibladze

Doctor of Chinese Philology, Professor at Free University

Key Issues in Chinese Language Teaching

Jaba Meskhishvili

PhD in History, Associate Professor at Ilia State University

Selection of Atomic Bomb Targets in Japan during World War II

Elene Medzmariashvili

Professor at TSU, Head of the Institute of American Studies

Taiwan Issue in US-China Relations at the End of 20th and at the Beginning of 21st Centuries

Marine Gudushauri

Academic Doctor of Economics, TSU Lecturer

The Mongol Empire and the Great Silk Road

Izolda Beltadze

PhD in Historical sciences, Professor at Batumi Shota Rustaveli State University

French East India Company

Shalva Chikhladze

TSU Visiting Lecturer

Reconceptualizing Global Order: A Critical Analysis of Chinese International Relations Theories

თ ე ზ ი ს ე ბ ი

დავით ანდლულაძე

ცენტრალური აზია ჩინეთსა და რუსეთს შორის

პოსტსაბჭოთა სივრცეში ცენტრალური აზიის რეგიონი, ბელარუსთან ერთად, ტრადიციულად, რუსეთის ყველაზე ძლიერ დასაყრდენს წარმოადგენდა. რეგიონის ქვეყნებსა და რუსეთს შორის საკმაოდ მყარი ეკონომიკური, პოლიტიკური და კულტურული კავშირების არსებობა სტაბილურ პარტნიორულ ურთიერთობებს განაპირობებდა. ისტორიულადაც, ბოლო საუკუნეების განმავლობაში, ცენტრალური აზია რუსეთის გავლენის სფეროს წარმოადგენდა. თუმცა, თანამედროვე რეალობა ძლიერ განსხვავდება მეცხრამეტე და მეოცე საუკუნეების რეალობისაგან. კერძოდ, თანამედროვე ჩინეთი არის არამხოლოდ რეგიონის, არამედ მსოფლიოს ერთ-ერთი წამყვანი აქტორი, ის აღარ არის ნახევრადკოლონიური ქვეყანა და ანგარიშგასაწევ ძალას წარმოადგენს, რომელსაც გააჩნია საკუთარი დღის წესრიგი, ინტერესები, გავლენის სფეროები და ა.შ.

ერთის მხრივ, ოფიციალური რიტორიკის მიხედვით, დღეს რუსეთსა და ჩინეთს შორის ჩამოყალიბებულია არამხოლოდ პარტნიორული, არამედ მეგობრული ურთიერთობი. ორმხრივი ვაჭრობის მოცულობა უპრეცედენტო ნიშნულებს აღწევს, ქვეყნებს შორის აღარ არსებობს ტერტორიული დავები, საგარეო-პოლიტიკური კურსიც თითქოს ერთიანია - დასავლეთთან ანტაგონიზმი.

მეორეს მხრივ, ჩინეთი არ წყვეტს ეკონომიკურ ურთიერთობებს აშშ-სა და ევროკავშირთან, ითვალისწინებს სანქციებს, ზღუდავს რუსულ კაპიტალს საკუთარ საბანკო სივრცეში და ა.შ. გარდა ამისა, არსებობს გარკვეული უთანხმოება გავლენის სფეროებთან დაკავშირებით - სი ძინფინგის „ახალი აბრეშუმის გზის“ პროექტიწინააღმდეგობაშია რუსეთის მიერ ინიცირებულ საბაჟო კავშირთან, ჩინეთი ცდილობს ენერგორესურსების ბაზრის დივერსიფიცირებას, რაც გულისხმობს მისი კაპიტალის შეღწევას ცენტრალური აზიის რეგიონში, სადაც ამ სფეროში მონოპოლია ყოველთვის რუსეთს ეკუთვნოდა და ა.შ.

ომი უკრაინაში და დასავლური სანქციები რუსეთს აიძულებს ჩინეთთან დაახლოებას და მასზე ეკონომიკურად დამოკიდებულს ხდის, რაც, სხვათა შორის, გულისხმობს ისეთ დათმობებზე წასვლას, რომელიც სხვა შემთხვევაში წარმოუდგენელი იქნებოდა. ცენტრალური აზიის რეგიონში ჩინეთის გამოჩენა, ცხადია, ასუსტებს რუსულ გავლენას, და ეკონომიკურთან ერთად, სერიოზულ პოლიტიკურ ზიანს აყენებს კრემლს.

იზოლდა ბელთაძე

საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის კომპანია

ჩვენ მიზანად დავისახეთ შეგვესწავლა თუ როგორ შეიქმნა საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის საპაიო კომპანია, რამდენი იყო მისი საწყისი კაპიტალი, რომელ მიწებზე ვაჭრობდნენ, რა საქონელი შემოჰქონდათ, როგორი იყო კომპანიის შემადგენლობა და მმართველობა, რით განსხვავდებოდა ის სხვა საპაიო კომპანიებისაგან, რა უპირატესობა გააჩნდა მას, როგორი იყო სამეფო ხელისუფლების დამოკიდებულება კომპანიისადმი, როგორ დასრულდა მისი საქმიანობა, რამ შუშალა ხელი მის შემდგომ წარმატებას აღმოსავლეთში, როგორ განისაზღვრებოდა კომპანიის წევრთა უფლებები, როგორ ხდებოდა დირექტორთა საბჭოს არჩევნები, რომელ ქალაქებში ჰქონდათ ოფისები და რა როლი შეასრულა საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის კომპანიამ ქვეყნის ეკონომიკურ განვითარებაში.

როგორც ირკვევა, საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის კომპანია (1664-1795 წწ) განსხვავდებოდა სხვა: ბრიტანული, ჰოლანდიური, დანიური ოსტ-ინდოეთის კომპანიებისაგან, თავისი მატერიალური მდგომარეობით. ის იყო ყველაზე მდიდარი კომპანია. სწორედ მის ფინანსურ უპირატესობას განაპირობებდა პირველ რიგში სამეფო ხელისუფლების უდიდესი მხარდაჭერა. როგორც ჩანს, საფრანგეთის მეფე ლუი XIV (1643-1715 წწ) იყო ოსტ-ინდოეთის კომპანიის მეწილე, ამიტომ მისი მოგებით უთუოდ იქნებოდა დაინტერესებული, რისთვისაც იგი სრულ მატერიალურ და იურიდიულ მხარდაჭერას უცხადებდა კომპანიის ვაჭრებს. მზად იყო მათ დასაცავად აფრიკის, დასავლეთ და აღმოსავლეთ ინდოეთის მიმართულებით თავისი ხარჯით სამხედრო გემებიც კი გაეზავნა. უფრო მეტიც, კომპანიაში ვაჭრების გარდა აქციები ჰქონდათ ჩადებული: დედოფალს, კანცლერს, თავადაზნაურობას, მერებს, მდიდარ ქალაქელებს. მეფე ხშირად ეხმარებოდა გაკოტრებულ აქციონერებს. საჭიროების შემთხვევაში ის აზანდებდა კომპანიაში კაპიტალს. ეს მოხდა რამოდენიმეჯერ. როგორც ირკვევა, მას 5 წლის მანძილზე სულ 7 მლნ ლივრი ჰქონია კომპანიაში შეტანილი და არანაირი მოგება არ მიუღია, მაგრამ მიუხედავად ამისა რისკზე მიდიოდა და უფრო მეტიც გაკოტრების პირას მისულ კომპანიას უწევდა ფინანსურ დახმარებას.

საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის კომპანიის მეშვეობით აღმოსავლეთიდან მოედინებოდა დიდძალი: ოქრო, ძვირფასი ქვები, მარგალიტი, მარჯანი, ძვირფასი ქსოვილები, სხვადასხვა სანელებლები, აბრეშუმის და ბამბის ნედლეული და ა.შ., რომელიც დიდძალ მოგებას ტოვებდა. ამიტომაც მოგების მიღების სურვილი წინა პლანზე იდგა, მაგრამ კომპანიამ თავისი მონოპოლია აღმოსავლეთში ვერ შეინარჩუნა, პირველ რიგში იმიტომ, რომ ინგლისი კონკურენციას უწევდა, გარდა ამისა აქციონერები არ იყვნენ ერთიანი, კოლონიებში ვერ უზრუნველყოფდნენ ერთიან მმართველობას, კომპანიაში უმეტესობას არ წარმოადგენდა მსხვილი ვაჭრები, ვერ ახერხებდნენ ფლოტის შენახვას, რის შედეგადაც კომპანია 1795 წელს დაიშალა.

საბოლოოდ საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის საპაიო კომპანიამ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა საფრანგეთის ეკონომიკურ განვითარებასა და აღმოსავლეთის კოლონიურ ექსპანსიაში.

ნანა გელაშვილი

ვესტერნიზაცია და ტრადიციონალიზმი იაპონურ კულტურაში (მე-19 საუკუნის მეორე ნახევარი)

ნაშრომში განხილული და გაანალიზებულია XIX საუკუნის მეორე ნახევარში იაპონური კულტურის სხვადასხვა სფეროში მიმდინარე პროცესები მნიშვნელოვანი ისტორიული მოვლენების ჭრილში. მათგან განსაკუთრებით აღსანიშნავია 1854 წელს აშშ-ს მიერ იაპონიის გახსნა ხანგრძლივი თვითიზოლაციის შემდეგ, ორხელისუფლებიანობის (შიოგუნდი და იმპერატორი) დასასრული და იმპერატორის ერთპიროვნული მმართველობის აღდგენა, სამოქალაქო ომი, 1867/1868 წლების რეფორმები, პირველი კონსტიტუციის მიღება, პარლამენტის დაფუძნება და სხვ. იაპონიის მთავრობა ნათლად აცნობიერებდა, რომ ქვეყნის ჩამორჩენილობის აღმოსაფხვრელად და მის მაღალგანვითარებული სახელმწიფოდ გადასაქცევად, რეფორმების პარალელურად, აუცილებელი იყო თავად იაპონური საზოგადოების ტრანსფორმაცია. საამისოდ ეტალონად აღიარებულ იქნა დასავლური სამყარო.

აქედან გამომდინარე, 1868 წლიდან მთავრობა მიზანმიმართულად შეუდგა დასავლური კულტურის, სამეცნიერო დარგების, ტექნიკური საშუალებების, განათლების სისტემის იაპონიაში დანერგვას, ადგილობრივი იაპონური ფასეულობები კი მოძველებულად და გამოუსადეგარად იქნა გამოცხადებული. მთავრობის ახლებური კურსის შესაბამისად, დასავლური გავლენა აისახებოდა იაპონური კულტურის თითქმის ყველა დარგზე: მუსიკაზე, თეატრზე, სახვით და დეკორატიულ ხელოვნებაზე, არქიტექტურაზე. ამასთანავე ინტენსიურად მიმდინარეობდა ევროპული სამეცნიერო და მხატვრული ლიტერატურის თარგმნა იაპონურ ენაზე, უცხო ენების შესწავლა, იხსნებოდა დასავლური ტიპის სკოლები და ა.შ. ინოვაციები გაჩნდა იაპონელთა გარეგნულ იერ-სახეშიც: კერძოდ, მოდაში შემოვიდა ევროპული ტანსაცმელი, ფეხსაცმელი, ვარცხნილობა, სხვადასხვა გასართობი საშუალებები და საყოფაცხოვრებო ნივთები.

ყოველივე ზემოთქმულის მიუხედავად, XIX საუკუნის 80-იანი წლებიდან ვითარება იაპონიაში რადიკალურად შეიცვალა. კერძოდ, თანდათან დაიწყო მთავრობის პოლიტიკური კურსის შემობრუნება ტრადიციული კულტურული მემკვიდრეობის აღორძინებისაკენ.

ვესტერნიზაციის დანერგვას იაპონელი საზოგადოება უკვე ღიად ეწინააღმდეგებოდა, რამდენადაც ცალსახად ნათლად გამოიკვეთა, რომ ქვეყანაში მძლავრ ნაკადად შემოჭრილი დასავლური ინსტიტუციები, იდეები და კულტურის სხვადასხვა ელემენტები სერიოზულ საფრთხეს უქმნიდნენ ეროვნულ ფასეულობებს. არსებული ვითარების ადეკვატურად გააზრებამ იაპონელებში პროტესტის გრძნობა გააღვივა, რადგანაც მათთვის სრულიად მიუღებელი იყო დასავლური ყაიდის ინტელექტუალური და კულტურული სტანდარტები.

თეონა გელაშვილი

ისტორიის გავლენა თანამედროვე ცხოვრებაზე, ჭაო ტეფას რომანის „მთებისა და ზღვების გავლით“ მიხედვით

ჭაო ტეფას რომანში „მთებისა და ზღვების გავლით“ მთავარი პერსონაჟი ისტორიის ფაკულტეტის კურსდამთავრებულია და ცდილობს მკითხველს ისტორიის ახლებური ხედვა დაგვანახოს, კერძოდ ისტორიის წრფივი, ხაზოვანი ხედვა, რომელიც ისტორიას აღიქვამს პროგრესულსა და წინსვლაზე ორიენტირებულს და არა ციკლურსა და განმეორებადს. ავტორიც ბოლოსიტყვაობაში წერს რომ ეს ნოველა ისტორიითაა შთაგონებული და სჯერა, რომ მიუხედავად პროფესიისა, ადამიანს ისტორიის აღქმა და შეგრძნება უნდა ჰქონდეს. ისტორიის განცდის გარეშე შეუძლებელია ღრმად ჩასწვდე და გაიგო დღევანდელი ეპოქა და ცხოვრება. ამიტომ, მთავარი პერსონაჟი ჩვეულებრივად იყენებს ისტორიულ პერსპექტივასა და ყველაფერს ისტორიის კონტექსტში განიხილავს.

ნოველაში განსაკუთრებული მნიშვნელობის მატარებელია წიგნი, სახელწოდებით „ისტორიაში დღეს“, სადაც ნაწარმოების ყოველი თავის წინ მოცემულია მნიშვნელოვანი ისტორიული მოვლენების ნაკრები და რომელსაც მოსდევს მთავარი პერსონაჟისა და მისი ქალიშვილის პერსონალური ჩანაწერებიც.

აქ საყურადღებო ისაა რომ, ინდივიდუალურმა მოვლენებმაც შესაძლოა ისტორიული ხედვა და აღქმა შეცვალოს დროთა განმავლობაში.

ჩემს ნაშრომში წიგნზე და მთავარ პერსონაჟზე დაყრდნობით შევეცდები გავანალოზო ისტორიის წრფივი და ხაზობრივი ხედვა და დაგვანახოთ რა გავლენა აქვს ისტორიას ჩვენს ცხოვრებასა და თანამედროვეობაზე. აღნიშნული მიდგომა საკმაოდ საინტერესო და დამაფიქრებელია თანამედროვე ადამიანისათვის.

სოფიო გუგუნავა

სამხრეთ კორეის რბილი ძალის ზრდა და მისი გეოპოლიტიკური შედეგები

ბოლო რამოდენიმე ათწლეულის განმავლობაში სამხრეთ კორეის კულტურამ მთელი მსოფლიოს მასშტაბით მოიპოვა პოპულარობა. 1990-იანი წლებიდან, სამხრეთ კორეის მთავრობის ხელმძღვანელობით მიღებული კულტურული და პოლიტიკური გეზი შეიცვალა და იგი ეკონომიკურ სტრატეგიაზე ფოკუსირებიდან გადავიდა ეროვნულ ბრენდინგზე და რბილი ძალის ატიურ გამოყენებაზე, რამაც დადებითი გავლენა იქონია კულტურული ინდუსტრიის შიდა ეკოსისტემის გაუმჯობესებაზე და ხელი შეუწყო სამხრეთ კორეის პოპულარიზაციას მის საზღვრებს გარეთ. არსებობს სამი ასპექტი, რომელიც ხელს უწყობს სამხრეთ კორეის რბილი ძალის განვითარებას :

- 1- წარმატებული ისტორია ეკონომიკურ განვითარებასთან და დემოკრატიზაციას;
- 2- შემოქმედებითი შინაარსის განვითარება, რამაც გამოიწვია გლობალური კონკურენტუნარიანობა შეზღუდული შიდა ბაზრის გამო;
- 3- ციფრული განვითარება. განსაკუთრებით კი ცვლილებები მედია გარემოში.

ბოლო ათწლეულების განმავლობაში მსოფლიოს მასშტაბით კორეულმა კულტურამ, პოპ-კულტურიდან დაწყებული ქვეყნის სამზარეულოს ჩათვლით დიდ პოპულარობას მიაღწია. ასეთი წარმატების მიზეზად იმ ტალღისებურ ეფექტს ასახელებენ , რომელიც სამხრეთ კორეის თავრობამ რბილი ძალის პოლიტიკის მეშვეობით გაატარა, მას „ჰალიუს“ უწოდებენ , რაც კორეულად ტალღას ნიშნავს. ჰალიუს ფენომენი არა მხოლოდ სამხრეთ კორეის ეკონომიკურ სარგებელზე ისახება, არამედ აძლიერებს ქვეყნის იმიჯს საზღვარგარეთაც. ზოგიერთი ექსპერტის შეფასებით კორეული ტალღის წარმატებას და სამხრეთ კორეის კულტურული ინდუსტრიების სწრაფ ზრდას მთავრობის ორგანიზაციულ მხარდაჭერას უკავშირებს, რომელიც 1990-იანი წლების ბოლოდან გააქტიურდა. სამხრეთ კორეის მთავრობამ შეიმუშვა სხვადასხვა კულტურული პოლიტიკა, როგორც ეკონომიკური სტრატეგიის მექანიზმი, რომელიც მოგვიანებით საჯარო პოლიტიკის ბერკეტად იქცა. მიუხედავად წინსვლისა და იმ წარმატებისა რაც სამხრეთ კორეამ მოიპოვა მსოფლიო ასპარეზზე იგი მაინც შეზღუდული რჩება რბილი ძალის წარმატებით გამოყენებაში, რაც გამოწვეულია რეგიონში სამეზობლოს მხრიდან მზარდი კონკურენციით.

ანა მახარაძე

ჩინეთის სოციალური საკითხები აი ვეი ვეის შემოქმედებაში

თანამედროვე ჩინელი მხატვარი აი ვეი ვეი არის დღევანდელი მსოფლიოს ერთ-ერთი გამოჩენილი ფიგურა, რომლის ნამუშევრებიც თამამად ეხება სხვადასხვა პოლიტიკურ თუ სოციალურ საკითხს ჩინეთში. მოცემული მოხსენების ფარგლებში განხილული იქნება აი ვეი ვეის რამდენიმე გამორჩეული ნამუშევარი, რომელიც ნათელს ჰფენს იმას, თუ როგორ იყენებს ის ხელოვნებას, როგორც მძლავრ საშუალებას ჩინეთის საზოგადოების მწვავე სოციალური პრობლემების ხაზგასასმელად.

თემა შეეხება აი ვეი ვეის სოციალური აქტივიზმის ანალიზის, განიხილავს იმ გზებს, რომლითაც მისი ხელოვნება მოუწოდებს საზოგადოებას უფრო მეტ ცნობიერებისა და ცვლილებებისაკენ. ცენზურიდან და პოლიტიკური რეპრესიებიდან დაწყებული ადამიანის უფლებების დარღვევით და გარემოსდაცვითი პრობლემებით დამთავრებული, აი ვეი ვეის შემოქმედება ასახავს და იწვევს დისკუსიებს ამ საკითხებზე.

მოხსენება მიზნად ისახავს ახსნას, თუ როგორ მოქმედებს აი ვეი ვეის ხელოვნება ჩინელ საზოგადოებაზე, როგორ იწვევს აუდიტორიას დაუპირისპირდეს და კრიტიკულად ჩაერთოს სოციალური პრობლემების მოგვარებაში, რომლებიც არსებობს თანამედროვე ჩინეთში.

თათია მემარნიშვილი

თაიშოს ეპოქის შემდგომი კულტურული და სოციალური ცვლილებები ჯუნჩირო ტანიძაკის რომანის „ნაზი თოვა“ მიხედვით

ჯუნჩირო ტანიძაკის რომანი „ნაზი თოვა“ არის ნაწარმოები, რომელიც თაიშოს ეპოქის(1912-1926) შემდგომი, 1930-40-იანი წლების იაპონიის კულტურულ და სოციალურ ცვლილებებს ნათლად ასახავს. ამ რომანით შეგვიძლია დეტალურად ვიკვლიოთ, თუ როგორ შეეჯახა ტრადიციული იაპონური ღირებულებები და წეს-ჩვეულებები მოდერნიზაციასა და დასავლურ გავლენას.

წინამდებარე კვლევის მიზანია რომანში მოცემული იმ ძირითადი ასპექტების ანალიზი, როგორცაა:

ოჯახის სტრუქტურა და ტრადიციები: მაკიოკას ოჯახი სახე-ხატია ტრადიციული იაპონური ღირებულებებისა, რაც განსაკუთრებით კარგად ჩანს მათი მხრიდან მკაცრი იერარქიული სტრუქტურისა და წეს-ჩვეულებების დაცვაში.

ქორწინება და სიყვარული: სიუჟეტი აგებულია იუკიკოსთვის შესაფერისი საქმროს პოვნაზე, სადაც კარგად ვხედავთ პაექრობას ტრადიციულ მაჰანკლობასა (omiai) და დასავლური გავლენით თანამედროვე რომანტიკული სიყვარულის ცნებებს შორის.

გენდერული როლები: რომანში ვხვდებით ქალების მიმართ იაპონური საზოგადოების მოლოდინებს.

ვესტერნიზაცია და მოდერნიზაცია: ტანიძაკი იაპონურ საზოგადოებაზე დასავლური კულტურის მზარდ გავლენას სხვადასხვა მონაკვეთებით ასახავს.

თაობათა სხვაობა: რომანში კარგად ვხედავთ, თაობათა მიერ საზოგადოების ცვლილებებთან ფეხის აწყობის განსხვავებულ მცდელობებს.

ურბანულ და რეგიონულ დინამიკას შორის განსხვავება: ტრადიციულ ოსაკასა და მოდერნიზებულ ტოკიოს შორის კონტრასტი წარმოდგენილია, როგორც მთელს იაპონიაში ფართო კულტურული ცვლილებების მეტაფორა.

დანაკარგი და ნოსტალგია: მთელს რომანს ფონად გასდევს წარმავალი ტრადიციული ცხოვრების წესის მიმართ ნოსტალგია.

საერთაშორისო ურთიერთობები: იაპონიის მზარდი მილიტარიზმი და მეორე მსოფლიო ომის მოახლოება კულტურულ ცვლილებებს კიდევ ერთ შრედ ემატება. რაც გვიჩვენებს, თუ როგორ გავლენას ახდენს გლობალური მოვლენები შინაურ გარემოზე.

დასკვნის სახით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ „ნაზი თოვა“ XX საუკუნის დასაწყისის იაპონიის კულტურული და სოციალური ცვლილებების სარკეა. ტანიძაკი ოსტატურად იყენებს ერთი ოჯახის მიკროსამყაროს უფრო ფართო საზოგადოების ცვლილებების საჩვენებლად. ნათლად გვიხატავს ტრადიციული ფესვებიდან დასავლური საზოგადოების წყობაზე გადასვლასთან შეგუების დამაბულ პროცესს, რომელიც ზოგჯერ მტკივნეული იყო.

ჯაბა მესხიშვილი

მეორე მსოფლიო ომის დროს, იაპონიაში ატომური ბომბის სამიზნეების შერჩევა

მეორე მსოფლიო ომის დროს, საბრძოლო არეალი ძირითადად ორ ნაწილად იყო გაყოფილი. პირველი ევროპაში მდებარეობდა, ხოლო მეორე წყნარი ოკეანის აუზში. წყნარი ოკეანის

აუზში მოკავშირეთა მოწინააღმდეგე იყო იაპონიის იმპერია, რომელმაც თავდაპირველად თავისი აგრესია აღმოსავლეთ აზიის კონტინენტზე მიმართა, ხოლო მოგვიანებით ამერიკის შეერთებული შტატების შესაძლო იერიში, რომ აერიდებინა, თავად დაესხა მის საზღვაო-სამხედრო ბაზას ჰავაიზე, რამაც აშშ-ს მეორე მსოფლიო ომში ჩართვა გამოიწვია. იაპონიის თავდასხმა ნაწილობრივ გაამართლა, რადგან ომის საწყის ეტაპზე იაპონიამ უპირატესობა მოიპოვა, თუმცა დროთა განმავლობაში აშშ-მ მოახერხა და თავისი სამხედრო-საზღვაო ძალების გაძლიერება და 1942 წლის ივნისს, მიდვეის ბრძოლის შედეგად იაპონიის დომინაცია წყნარი ოკეანის აუზში შეწყვიტა.

ამასობაში, ევროპის კონტინენტზეც მოხერხდა გერმანიის დომინაციის დასრულება და 1945 წლის 8 მაისს, გერმანიამ უპირობო კაპიტულაცია მოახდინა მოკავშირეთა წინაშე. რჩებოდა მხოლოდ იაპონია რომელიც გააფთრებული იცავდა თავს. მეორე მსოფლიო ომის პარალელურად, აშშ საიდუმლოდ აწვითარებდა ატომური ბომბს (ე.წ. „მანჰეტენის პროექტი“), რომელსაც თავისი დამანგრეველი ძალით, დიდი ეფექტი უნდა მოეხდინა ომის მიმდინარეობაზე. ატომური ბომბის შექმნაზე დაახლოებით 2 მილიარდი აშშ დოლარი დაიხარჯა.

1945 წლის წლის 27 აპრილს, 17 პოტენციური სამიზნე ქალაქი შეირჩა, მათ შორის იყო ჰიროშიმა, კობე, ოსაკა, კიოტო და ა.შ., თუმცა აღსანიშნავია რომ არ მოიაზრებოდა ქალაქი ნაგასაკი. მას შემდეგ კიდევ 3-ჯერ გადაიხედა სამიზნე ქალაქები და მხოლოდ 25 ივლისს, დაემატა ნაგასაკი, როგორც სათადარიგო ვარიანტი. 1945 წლის 6 და 9 აგვისტოს, აშშ-მ იაპონიის ქალაქებში ჰიროშიმასა და ნაგასაკიში კაცობრიობის ისტორიაში პირველად ჩამოაგდო ატომური ბომბები, რომელმაც დაახლოებით 200 000 ადამიანის სიცოცხლე მყისიერად შეიწირა, ხოლო მრავალი ათასი ადამიანი რადიაციისა და აფეთქების შედეგად დაზიანდა (ნაწილი მოგვიანებით გარდაიცვალა).

კონფერენციაზე ვისაუბრებთ, ატომური ბომბის შექმნის ისტორიასა და სამიზნეების შერჩევის შესახებ, თუ როგორ განვითარდა ა-ბომბი და რა ფაქტორებმა იქონია გავლენა, პოტენციური სამიზნეების შერჩევაში.

ელენე მეძმარიაშვილი

თაივანის საკითხი აშშ-ჩინეთის ურთიერთობაში მე-20 საუკუნის ბოლოსა და 21-ე საუკუნის დასაწყისში

მოხსენებაში თაივანის საკითხს აშშ-ჩინეთის ურთიერთობაში მე-20-21-ე საუკუნეების მიჯნაზე განვიხილავ შეერთებული შტატების სამეცნიერო და პოლიტიკურ წრეებში იმ დროს მიმდინარე დებატების მასალების საფუძველზე. ეს დებატები „ჩინურ საფრთხეზე“ რომელიც

საფრთხეს უქმნის შტატების ეკონომიკურ და სამხედრო-პოლიტიკურ გავლენას რეგიონში, აქტუალურია დღემდე. ვცდილობ პასუხი გავცე კითხვას, თუ რა გავლენას ახდენდა თაივანის საკითხი ურთიერთობაზე ორ ქვეყანას შორის მითითებულ პერიოდში და რატომ არ დაკარგა მან აქტუალობა დღემდე.

მოხსენებაში ხაზგასმულია, თუ რა იყო შეერთებულ შტატებსა და ჩინეთს შორის ურთიერთობის დამაბვის მიზეზები, დაწყებული ჯერ კიდევ 1980-იანი წლების ბოლოდან და, განსაკუთრებით, მე-20 საუკუნის ბოლო ათწლეულში. ეს მიზეზები იყო: საბჭოთა საფრთხის მოსპობა; შტატებში ჩინეთთან თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეკრულების საკითხის მიზმი მცდელობა ადამიანის უფლებებთან ქვეყანაში; 1989 წელს პეკინში სტუდენტური დემონსტრაციის დახვრეტის შემდეგ ემბარგოს დაწესება ჩინეთთან იარაღით ვაჭრობაზე; და ამის პარალელურად თაივანთან სამხედრო-ტექნიკური თანამშრომლობა, რაც შეერთებული შტატების ჩინეთის საშინაო საქმეებში ჩარევად აღიქმებოდა.

ამავე პერიოდში ეკონომიკურად გამლიერებულმა ჩსრ-მ თავისი ინტერესების დაცვას მეტი ყურადღება დაუთმო, განსაკუთრებით, თაივანის საკითხში; დაამყარა სამხედრო-ტექნიკური თანამშრომლობა რუსეთთან, რაც ამერიკის ეროვნულ ინტერესებს ეწინააღმდეგებოდა.

მოხსენებაში, ჩინეთის პოტენციალის შეფასებისას, ვყოფ აშშ-ს აკადემიური წრეების მიდგომებს „ხისტად“ და „რბილად“ პირველი მიდგომის მომხრეები „ჩინურ საფრთხეს“ რეალურად მიიჩნევენ, მეორენი კი ჩინეთში მიმდინარე ცვლილებების მნიშვნელობას აკნინებენ.

მოხსენებაში ხაზგასმულია, რომ როგორც მეცნიერები, ასევე პოლიტიკოსები აშშ-ჩინეთის ურთიერთობის მთავარ პრობლემად სწორედ თაივანის საკითხს თვლიან. ვეთანხმები იმ აკადემიურ წრეებს, ვისაც მიაჩნია, რომ პრობლემა თვით ჩინეთმა და თაივანმა, გარედან ჩარევის გარეშე, უნდა გადაწყვიტონ. კონფლიქტის არიდების მიზნით, აშშ-ს ადმინისტრაცია ატარებს ე.წ. ორმაგი შეკავების პოლიტიკას. რაც ნიშნავს იმას, რომ ახსენებს ჩინეთს, რომ თაივანის საკითხი მშვიდობიანად უნდა მოაგვაროს, ხოლო პარალელურად თაივანის სეპარატისტული განწყობის შეკავებას ცდილობს. დღესაც თაივანი აშშ-ჩინეთის ურთიერთობის ერთ-ერთ მწვავე პრობლემად რჩება.

მარკა მშვილდაძე

ანტიკური წყაროები რომის იმპერიასა და ინდოეთს შორის არსებული ურთიერთობების შესახებ

ისტორიული წყაროების შესწავლას განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ამა თუ იმ პერიოდის ისტორიის შესწავლისა და სწორი ანალიზისთვის. გამონაკლისს არც ის ანტიკური პერიოდის წყაროები წარმოადგენს, რომლებშიც დაცულია ცნობები ძველი ინდოეთის შესახებ. რომის იმპერიასა და ინდოეთს შორის არსებული ურთიერთობები გვხვდება: პლინიუს უფროსთან (ლათ. Gaius Plinius Secundus, ახ.წ. I ს.), კლავდიუს პტოლემეოსთან (ძვ. ბერძნ. Κλαύδιος Πτολεμαῖος, 100-170 წწ.), კურციუს რუფუსთან (ლათ. Quintus Curtius Rufus, ახ.წ. I ს.), პომპეუს ტროგუსთან (ლათ. Gnaeus Pompeius Trogus, ახ.წ. I ს.). „ერიტრიის ზღვის პერიპლუსის“ (ძვ. ბერძნ. Περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ლათ. Periplus maris Erythraei) სახელით ცნობილ დოკუმენტში (ახ.წ. I ს-ის მეორე ნახევარი) მოხსენიებულია ერიტრიის ზღვაზე (თან. არაბეთის ზღვა) არსებული არამარტო რომაული, არამედ ინდური პორტებიც. გეოგრაფიული ცნობების შეჯამების მცდელობა მოცემულია პონპონიუს მელასა (ლათ. Pomponius Mela, 15-60 წწ.) და პლინიუს უფროსის მიერ. აპოკრიფულ სახარებებში და მალაბარის ეკლესიის საღვთისმეტყველები წიგნებში საუბარია თომა მოციქულის შესახებ, რომელმაც ახალი რელიგიური მოძღვრება შეიტანა ინდოეთში...

ანტიკური წყაროების შესწავლის თვალსაზრისით, გასათვალისწინებელია ზოგი უზუსტობები, რომელიც მათგან საკმაოდ შორს მდებარე ქვეყანას ეხება. მაგალითად, იგივე ტოპონიმებთან დაკავშირებით. ნიშანდობლივია, რომ არქეოლოგიური კვლევის შედეგად, წყაროებში მოცემული ტოპონიმების არც თუ დიდი რაოდენობაა იდენტიფიცირებული. წყაროებში დაცულ ცნობებს რომსა და ინდოეთს შორის არსებულ პოლიტიკურ-ეკონომიკური ურთიერთობის არსებობაზე არაერთი არტეფაქტი ამაგრებს, რომელთა კვლევის შედეგად დგინდება, რომ ინტენსიური სავაჭრო ურთიერთობები ორ ქვეყანას შორის არსებობდა ახ.წ. I-II საუკუნეებში - ოქტავიანე ავგუსტუსის იმპერატორობისა და ანტონინუსების დინასტიის მმართველობის პერიოდში.

არქეოლოგების მიერ ინდოსტანის ნახევარკუნძულის დასავლეთით აღნიშნული პერიოდის არაერთი რომაული არტეფაქტია აღმოჩენილი. ინდოეთიდან რომში მეწამული (წითელი) და ხმელთაშუა ზღვის გავლით შედიოდა აბრეშუმში, ფუფუნების საგნები, ბამბა... ახ.წ. III საუკუნეში რომში დაწყებული კრიზისის გამო აღნიშნული ურთიერთობების ინტენსივობა შეჩერებულ იქნა.

რუსუდან ნიშნაიანი

ქართველი საბჭოთა პოეტის თვალთ დანახული 50-იანი წლების ჩინეთი

ალიო მირცხულავას (მაშაშვილი) 1956 წელს გამოცემულ წიგნი - „მოგზაურობა ჩინეთში“ (პოეტის დღიურები) - ამ მხატვრულ ტექსტზე გვექნება საუბარი. ის დაისტამბა გამომცემლობაში „საბჭოთა მწერალი“ და რედაქტორი გახლდათ გიორგი ნატროშვილი. წიგნი იმხანად ვფიქრობ, საკმაოდ დიდი ტირაჟით 5 000 გამოვიდა. სამოგზაურო ჟანრი დოკუმენტური პროზის მნიშვნელოვანი ნაწილია. აქ ყველაფერი რეალურია: დროც, ქვეყანაც და არც გამოგონილი პერსონაჟები მოქმედებენ. რაც შეეხება ე.წ. „დღიურებს“. ამ შემთხვევაში მას სხვა დატვირთვა აქვს. ზოგადად, დღიური ავტოკომუნიკაციის განსაკუთრებული ლიტერატურული მეთოდია. ხშირად სრულიადაც არაა განკუთვნილი ფართო მკითხველისათვის, მაგრამ ამჯერად, „პოეტის დღიურებს“ სხვა დატვირთვა აქვს. ეს ჟანრობრივი პარალელიზმი იოლი არაა. მკითხველისათვის ყოველი დღე გამორჩეული უნდა იყოს. რას ვგულისხმობ: ერთი ქალაქი ან ალაგი არ უნდა ჰგავდეს მეორეს, გეოგრაფიული ადგილები სწორად უნდა დაასახელოს, არ უნდა დაირღვეს მოგზაურობის თანამიმდევრობა, შთაბეჭდილებები ზუსტად დააღაგოს და რაკილა პოეტიცაა, მხატვრული საშუალებები: მეტაფორები, გამომსახველობის სხვა საშუალებები (რაც და როგორც შეუძლია) გამოიყენოს, ცოტა იუმორიც ჩართოს, რათა ტექსტი წასაკითხად უფრო მსუბუქი გახადოს. ეს მულტიფუნქციურობა ბევრ მოთხოვნას გულისხმობს. ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ აქ არაა ორი იდეოლოგიური სამყაროს დაპირისპირება. ეს ერთი სოციალისტური სივრცეა და ალიო მაშაშვილი ხაზგასმულად საბჭოთა პოეტი რომაა (წინა წლებში ამ ქვეყანაზე ლექსებიც აქვს დაწერილი) ცდილობს, ყველა დეტალი გაითვალისწინოს.

ისტორიული კონტექსტი, ბუნებრივია, სხვა დისტანციას აჩენს. მანჯურია, ხარბინი, ჩანჩუნი, პეკინი, შანხაი, ხანჯოუ, მდინარე იანცი, სუნ იატ სენის მავზოლეუმი და პარკი ლინ-გუ, ჩინური კედელი... შეხვედრები მწერლებთან - „ვეფხისტყაოსნის“ მთარგმნელი ლი ცი-ე, „რევოლუციური მოთხრობების მწერალი“ სუი ჩენ-ვენი, სხვებიც. ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ადლუმზე შორიდან დანახული ცენტრალურ ტრიბუნაზე მყოფი მათ მე-დუნი, ლიუ შაო-ცი, ჯოუ ენ-ლაი და სხვები.

ალიო მაშაშვილის ლიტერატურული ტექსტი დროის ნიშნებს ინახავს და ორივე მხარის მკვლევარისა თუ მკითხველისათვის თუნდაც ამ თვალსაზრისით იქნება საინტერესო.

რიოსეი სუგინაკა

საქართველოში სტუდენტების მოლოდინები იაპონური ენის შესწავლის მიმართ - საპილოტე BALLI კვლევა თბილისის სამ უნივერსიტეტში

იაპონური ენის სწავლება საქართველოში ყოველწლიურად სულ უფრო ვრცელდება.

ჩავთვალე, რომ მოლოდინების კვლევა(ბალლი) , Belief Research (BALLI), სასარგებლო იქნებოდა სტუდენტების მოსაზრება და აზროვნების გასაგებად და მნიშვნელოვანი, ენის შესწავლისთვის უკეთესი პირობების შესაქმნელად.

მოლოდინების კვლევა საქართველოში აქამდე არ განხორციელებულა. კითხვებისთვის ნიმუშად გამოვიყენე იაპონიაში და სხვა ქვეყნებში ადრე ჩატარებული კვლევა. კითხვარი შეიცავს 20 შეკითხვას 4 კატეგორიით:

1)მოტივაცია,

2)ხედვა,

3) გაკვეთილებისა და მასწავლებლის როლები და

4) იაპონური ენის შესახებ სტუდენტების მოსაზრება.

თბილისში სამი უნივერსიტეტიდან ჯამში 30-მა სტუდენტმა შეავსო ონლაინ-კითხვარი. კვლევის შეჯამება ასე გამოიყურება:

1) სტუდენტების 90%-ზე მეტი აქვს მაღალი ინსტრუმენტული და

ინტეგრაციული მოტივაცია;

2) ყველა სტუდენტი ეძებს ისეთ სამსახურს, სადაც იაპონური ენის ცოდნას გამოიყენებენ და 90%-ს სურს იაპონიაში სასწავლებლად წასვლა. თუმცა აქედან 20%-ს არ აქვს კონკრეტული გეგმა ან მიზანი ენის დონისა და კარიერის შესახებ;

3) 85%-ზე მეტს მიაჩნია, რომ გაკვეთილზე არ უნდა დააგვიანონ.

4) 90%-ზე მეტი მნიშვნელოვნად თვლის მასწავლებელსა და სტუდენტს შორის დიალოგს. ასევე ფიქრობს, რომ იაპონური ენის უნარების გასაუმჯობესებლად საჭიროა დამოუკიდებლად მეცადინეობა. ასევე სურთ, რომ მასწავლებელმა ასწავლოს დამოუკიდებლად სწავლის ხერხები.

5)დაახლოებით 80% თვლის, რომ იაპონური ენა სხვა ენებთან შედარებით რთულია სასწავლად. რესპონდენტების ნახევარი ფიქრობს, რომ ყველას შეუძლია უცხო ენის ათვისება.

უმრავლესობა არ ფიქრობს, რომ ენის ასათვისებლად აუცილებლად იაპონიაში სწავლაა საჭირო. ასევე ყველა სტუდენტი ფიქრობს, რომ ყოველდღიური მეცადინეობა მნიშვნელოვანია და უმრავლესობას მიაჩნია, რომ ჰირაგანა, კატაკანა და კანჯი და მათთან ერთად გრამატიკის სწავლება მნიშვნელოვანია.

საკვანძო სიტყვები: იაპონური ენის განათლება, მოლოდინები ,ბალლი, საქართველო

მარინე ლუდუშაური

მონღოლთა იმპერია და დიდი აბრეშუმის გზა

XIII საუკუნეში მონღოლებმა მსოფლიოს ერთ-ერთი უდიდესი იმპერია შექმნეს, რომელიც თავისი ძლიერების პიკზე თითქმის ადრიატიკის ზღვიდან წყნარ ოკეანემდე იყო გადაჭიმული. ის მოიცავდა შორეულ აღმოსავლეთს, ინდოჩინეთს, ცენტრალურ აზიას, ევრაზიის ვრცელ სტეპებს, კავკასიას, ახლო აღმოსავლეთსა და ჩრდილო- აღმოსავლეთ ევროპას. მონღოლები მთლიანად აკონტროლებდნენ აბრეშუმის გზის დიდ ნაწილს. მათი ეკონომიკური, პოლიტიკური და კულტურული მნიშვნელობა იმდენად ყოვლისმომცველი იყო, რომ ისტორიკოსები ამ პერიოდს რომის იმპერიის ძლიერების ხანას ადარებენ.

XIII-XIV საუკუნეებში იწყება აბრეშუმის გზის აყვავების მე-3 ეტაპი. ამ პერიოდში ევრაზიის მასშტაბით მიმდინარეობდა მნიშვნელოვანი პოლიტიკური, სავაჭრო და რელიგიური კონკურენცია ქვეყნებს, ბაზრებსა და რელიგიურ ჯგუფებს შორის. ქრისტიანები, მუსლიმები, ბუდისტები და ინდუსები იბრძოდნენ მიმდევრებისა და ინსტიტუციური მხარდაჭერისთვის. მონღოლებს, ევროპულ სახელმწიფოებს, არაბთა მმართველებს, მამლუქ თურქებს, ინდუსტურ სამთავროებს და სხვათა შორის კონფლიქტებს შედეგად მოჰყვა ალიანსები, ომები და არასტაბილური სახელმწიფოები.

მიუხედავად ამ დესტაბილიზაციისა, აღნიშნული საუკუნეების მსოფლწესრიგის მთავარმა აქტორებმა, მონღოლებმა, თავისი უზარმაზარი ევრაზიული ჰეგემონიისა და სისასტიკის შერწყმის შედეგად შეძლეს საკუთარი გავლენის არეალში უზრუნველყოთ გარკვეული მშვიდობა და სტაბილურობა, ე.წ. Pax Mongolica. ისინი იყვნენ საკმაოდ პრაგმატულები და რამდენიმე სფეროში ტოლერანტულებიც, მაგალითად, ხელოვნებასა და რელიგიაში. ამის დასტურად გამოდგება მონღოლთა დედაქალაქი - ყარაყორუმი, სადაც მშვიდობიანად თანაარსებობდა 12 ბუდისტური ტაძარი, 2 მეჩეთი და ასევე ეკლესია. მათ კონტინენტის მასშტაბით განავითარეს მიმოსვლის გზათა სისტემა დასასვენებელი პუნქტებით, რომელიც

ხელს უწყობდა სავაჭრო, რელიგიურ და კულტურულ მიმოცვლას მათ მიერ კონტროლირებად უზარმაზარ ტერიტორიაზე.

მონღოლთა მმართველობის პერიოდში დაარსდა მუსლიმური ასტრონომიის კვლევის ცენტრი, სადაც ევროპელ, ჩინელ, სპარს და არაბ ასტრონომებს შეეძლოთ განევიტარებინათ ცოდნა ამ სფეროში. ასევე დაარსდა მედიცინის იმპერიული აკადემია, რომელშიც შედიოდნენ ინდოელი, მცირეაზიელი, ჩინელი მედიკოსები. აბრეშუმის გზაზე მიმოსვლის საშუალება ეძლეოდათ ევროპელ, სპარს, არაბ, სომეხ და რუს ვაჭრებს, ასევე სხვადასხვა მიმართულების მისიონერებს.

ყველა მომთაბარე საზოგადოების ისტორიაში, საქონლის ბარტერული გაცვლა და ვაჭრობა ყოველთვის იყო მომთაბარე ხალხის, მათ შორის მონღოლების, მთავარი საქმიანობა. ისინი ცხოვრობდნენ და მომთაბარეობდნენ ვაჭრობისა და მრავალფეროვანი კულტურების ცენტრში, აქედან გამომდინარე, უზარმაზარი იმპერიის შექმნის შემდეგ მათთვის პრიორიტეტული საქმიანობა ვაჭრობას უკავშირდება. კერძოდ, მონღოლთა ახალმა იმპერიამ გააერთიანა იზოლირებული ცივილიზაციები ახალ კონტინენტურ სისტემაში და აღადგინა დიდი აბრეშუმის გზა, როგორც ტრანსპორტირების დომინანტური მოდელი. მიუხედავად იმისა, რომ დიდი აბრეშუმის გზით ვაჭრობის მოგების მარჯა იყო ძალიან მაღალი, სავაჭრო გზების უსაფრთხოება სისტემური ერთიანობა ძალიან მნიშვნელოვანი ფაქტორი იყო კომერციული აქტიურობისთვის.

მონღოლებმა შეძლეს შეექმნათ ტრანსკონტინენტური ვაჭრობის ისეთი გარემო, სადაც სავაჭრო ქარავნები და მოგზაურები მიმოსვლას შეძლებდნენ ნაკლები რისკით. ასევე, მათი მმართველობის ქვეშ გაერთიანებულ ევრაზიაში არსებულ სავაჭრო ქსელში გადაადგილებისას ბევრად შემცირდა ხარკის შემგროვებელთა რაოდენობა. როდესაც გზებზე უსაფრთხოება მეტ-ნაკლებად უზრუნველყოფილი არ არის, ყაჩაღობის, ან საომარი ვითარების გამო, მაშინ ვაჭრობა იწყებს ალტერნატიული გზების მოძებნას.

ჩინგის ხანის მიერ შექმნილი იმპერიის ეკონომიკური საფუძველი დიდწილად სწორედ ამ სავაჭრო გზაზე იყო დამოკიდებული და სწორედ მის ინტერესებში იყო შესაფერისი გარემო უზრუნველყოფისთვის, რომ მათ აღარ ეძებნათ ალტერნატიული გზები მონღოლეთის იმპერიის მიღმა.

შალვა ჩიხლაძე

მსოფლიო წესრიგის რეკონცეპტუალიზაცია: ჩინური საერთაშორისო ურთიერთობების თეორიის კრიტიკული ანალიზი

ნაშრომი გვთავაზობს საფუძვლიან გამოკვლევას ჩინურ საერთაშორისო ურთიერთობის თეორიებზე, რომლებიც ამჟამად ჩამოყალიბების პროცესშია, კრიტიკულად ანალიზებს თეორიების ესისტომოლოგიური საფუძვლებსა და მის კონტრიბუციას გლობალური საერთაშორისო ურთიერთობების პრიზმაში. მრავალფეროვანი ჩინური პერსპექტივის სინთეზირებითა და მათი საერთაშორისო ურთიერთობის ფართო კონტექსტში მოქცევით კვლევა უფრო დეტალურად ავსებს იდენტურ თემატიკაზე არსებულ დანაკლისს.

კვლევა ძირითადად ფოკუსირებულია თვისობრივ მეტა ანალიზე რამდენიმე ჩინელი მკვლევრისა და მათი თეორიის, მათ შორისაა ჭაო თინგიანგის “თიენსიას”-სისტემა, ცინ იაცინგის რელატიონალურ თეორიასა და იენ სუეთონგის მორალურ რეალიზმს. ხსენებული სამი თეორიის პრიზმაში კვლევა ამოწმებს მათ უნივერსალურობასა და გამოკვეთს შესაძლო ხარვეზებს.

ძირითადი საკვლევი კითხვებია:

გლობალური წესრიგის კონცეპტუალიზაციის პროცესში გვთავაზობენ კი საერთაშორისო ურთიერთობების ჩინური თეორიები რაიმე ახალს?

ხსენებული თეორიები სად ეკვეთებიან და უპირისპირდებიან არსებულ დასავლურ პარადიგმებს.

რამდენად მნიშვნელოვანნი არიან აღნიშნული თეორიები ჩინური საგარეო პოლიტიკის აღსაქმელად ნაშრომის შუალედური დასკვნით დგინდება რომ მიუხედავად იმისა, რომ საერთაშორისო ურთიერთობის ჩინური თეორიები იძლევა ღირებულ ალტერნატიულ პერსპექტივებს, ისინი აწყდებიან მნიშვნელოვან გამოწვევებს თეორიულ ფორმულირებასა და ემპირიულ დადასტურებაში.

კვლევის მიხედვით დგინდება, რომ აღნიშნული თეორიები წარმოადგენს მნიშვნელოვან ნაბიჯს უფრო პლურალისტური გლობალური საერთაშორისო ურთიერთობების დისციპლინისკენ, მაგრამ საჭიროებენ შემდგომ განვითარებას და ყოვლისმომცველ ემპირიულ მიმოხილვებს საერთაშორისო პროცესებზე.

ნაშრომის ღირებულება მდგომარეობს ჩინეთის IR თეორიების კრიტიკულ შეფასებაში საერთაშორისო ურთიერთობების გლობალური დისკურსის გამდიდრების მიზნით.

არადასავლური თეორიები საკმაოდ მზარდია აკადემიაში, შესაბამისად მათ გაანალიზებას მეტი დრო სჭირდება.

საერთაშორისო ურთიერთობების სამი ჩინური თეორიის გაანალიზება გვეხმარება და პოტენციურად გვთავაზობს ახალ ჩარჩოებს ჩინეთის საერთაშორისო ქცევის გასაანალიზებლად და გლობალურ მმართველობაში უფრო ნიუანსირებული კულტურათაშორისი დიალოგის გასაძლიერებლად.

მარინა ჯიბლაძე

ჩინური ენის სწავლების საკვანძო საკითხები

მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოში ჩინური ენას სწავლებას არ აქვს დიდი ხნის ისტორია, დღესდღეობით, საქართველოს იმ უმაღლეს სასწავლებლებში, სადაც საფუძვლიანად ისწავლება, ჩვეულებრივ, წარმატებით მიმდინარეობს სწავლების პროცესი. დაიხვეწა სწავლების სისტემა, სწავლების მეთოდები, სასწავლო მასალა და სხვ. ჩინური ენის სისტემატური სწავლება აღიარებულია, როგორც არსებითი სტრატეგია.

მოხსენებაში, ძირითადად, შევხებით ისეთ ასპექტებს, როგორც არის ჩინური ენის ფონეტიკის, გრამატიკისა და იეროგლიფიკის სწავლება. ჩინურ ენაში მთავარ თავისებურებას და გარკვეულ სირთულეს წარმოადგენს ფონეტიკა და იეროგლიფები, თუმცა სწორი მიდგომები გვეხმარება ამ სირთულეების გადალახვაში.

მოხსენებაში ჩვენ განვიხილავთ პრობლემებს, რომლებსაც ვაწყდებით ფონეტიკის სწავლების დროს: რასთან არის დაკავშირებული ჟღერადობის სწორად ათვისების სირთულეები და რა არის საყურადღებო საფუძველის ჩაყრისას; რატომ არის საჭირო ქართული და ჩინური ენების ფონეტიკური შედარების შედეგად განსხვავების დადგენა, ქართველი სტუდენტისთვის ჩინური ენის ფონეტიკური თავისებურებების ცოდნა, მათთვის დამახასიათებელ პრობლემებზე ყურადღების გამახვილება. იეროგლიფიკა ასევე არის ჩინური ენის რთული მხარე და აუცილებელია მისი შესწავლა ხარისხიანად, წერის ყველა შესაბამისი წესის გათვალისწინებით. მარცვალთა რაოდენობა თავის ტონებთან ერთად შეზღუდულია, ამიტომ იეროგლიფი თამაშობს ძალიან მნიშვნელოვან როლს ჩინურ ენაში.

ვისაუბრებთ, თუ როგორ შეიძლება დავეხმაროთ სტუდენტს იეროგლიფური სისტემის სწორად და ეფექტურად ათვისებაში.

რაც შეეხება გრამატიკას, მიუხედავად იმისა, რომ ჩინური ენის გრამატიკა, სხვა ენებთან შედარებით, თითქოს და ადვილია, მას გარკვეული თავისებურებები ახასიათებს, რომელთა ცოდნა და სწორად სტუდენტამდე მიტანა აუცილებელია. გრამატიკის სწავლების დროს, რა უნდა ვიცოდეთ, რა უნდა გავითვალისწინოთ, რა სირთულეებს აწყდებიან სტუდენტები სწავლის დროს და რა არის ამ სირთულეების მოგვარების გზები. რატომ არის მნიშვნელოვანი, მაგალითად, ზოგიერთი სპეციფიკური გრამატიკული ერთეულის სწავლებისას, ჩინური ენის სხვადასხვა საფეხურზე მათთან მიბრუნება და რით არის ეს განპირობებული. კვლევა იძლევა საშუალებას, დავძლიოთ ჩინური ენის სწავლების გამოწვევები და გავაუმჯობესოთ სტუდენტთა შედეგები ამ სფეროში.

THESES

Davit Andguladze

Central Asia between China and Russia

In the post-Soviet space, the Central Asian region, along with Belarus, has traditionally represented Russia's strongest sphere of influence. The existence of solid economic, political, and cultural ties between these countries and Russia fostered stable partnerships. Historically, for the last few centuries, Central Asia has been within Russia's sphere of influence. However, modern realities differ significantly from those of the 19th and 20th centuries. In particular, today's China is not only a major player in the region but also a global power. No longer a semi-colonial country, China is a force to be reckoned with, having its own agenda, interests, and spheres of influence. On the one hand, official rhetoric suggests that Russia and China today enjoy not only a partnership but a friendship. Bilateral trade volumes are at unprecedented levels, territorial disputes have been resolved, and their foreign policy trajectories appear aligned, especially in their shared antagonism toward the West. On the other hand, China has not severed its economic ties with the U.S. and the European Union. It takes sanctions into account, limits Russian capital in its banking sector, and so on. Moreover, there are certain disagreements regarding spheres of influence. For instance, Xi Jinping's "New Silk Road" project competes with Russia's customs union, and China's efforts to diversify energy markets involve penetrating Central Asia, an area where Russia has historically held a monopoly. The war in Ukraine and Western sanctions are pushing Russia closer to China, making it increasingly economically dependent, which entails concessions that would have been unthinkable under different circumstances. China's growing presence in Central Asia not only weakens Russia's influence but also causes significant political damage to the Kremlin, alongside the economic impact.

Izolda Beltadze

French East India Company

We set out to find out how the French East India Company was established, how much was its initial capital, what lands they traded in, what goods were imported, what was the composition and management of the company, how did it differ from other bond companies, what advantages did it have, what was the attitude of the royal government towards the company, how did its activities end, what contributed to its subsequent success in the East, how were the rights of the company members, how the board of directors were elected, in which cities they had offices and what role did the French East India Company play in the economic development of the country.

The French East India Company (1664-1795) differed from other: British, Dutch, Danish East India companies, in its material condition. It was the richest company.

Its financial superiority was primarily due to the great support of the royal government.

It turns out that King Louis XIV was a shareholder of the East India Company, so he would undoubtedly be interested in its profits, for which he provided full material and legal support to the company's merchants.

He was ready to send warships at his own expense to Africa, West and East India to protect them. Moreover, in addition to merchants, shares were invested in the company: the queen, the chancellor, the nobility, mayors, and rich townspeople.

The king often helped bankrupt shareholders. If necessary, he invested capital in the company. This happened several times. As it turns out, he had a total of 7 million invested in the company and did not make any profit for 5 years, but nevertheless he took risks and provided financial assistance to the company that was on the verge of bankruptcy.

Through the French East India Company, a large amount of goods flowed from the east: gold, precious stones, pearls, coral, precious fabrics, various spices, silk and cotton raw materials, etc. Sh, which left a huge profit. Therefore, the desire to make a profit was at the forefront, but the company could not maintain its monopoly in the East, primarily because England had to compete, in addition, the shareholders were not united, the majority of the company was not represented by large merchants, they could not provide unified governance in the colonies, they were not able to maintain the fleet, as a result of which the company was dissolved in 1795.

Finally, the French East India Company played an important role in France's economic development and colonial expansion in the East.

Nana Gelashvili

Westernization and traditionalism in Japanese culture (second half of the 19th century)

The paper discusses and analyzes the processes taking place in various fields of Japanese culture in the second half of the 19th century against the background of important historical events. Among them, the opening of Japan by the USA in 1854 after a long self-isolation, the end of the dual government (Shogun and the Emperor) and the restoration of the sole rule of the Emperor, the civil war, the reforms of 1867/1868, the adoption of the first constitution, the establishment of the parliament, etc. are particularly noteworthy. The Japanese government clearly understood that in order to eliminate the backwardness of the country and turn it into a highly developed state, in parallel with the reforms, it was necessary to

transform the Japanese society itself. For this, the Western world was recognized as a benchmark. Therefore, since 1868, the government deliberately began to introduce Western culture, scientific fields, technical means, and the education system into Japan, while local Japanese values were declared obsolete and useless. In accordance with the new course of the government, Western influence was reflected in almost all branches of Japanese culture: music, theater, fine and decorative arts, architecture. At the same time, the translation of European scientific and artistic literature into the Japanese language, study of foreign languages were intensively carried out, Western type schools were opened and etc. There were also innovations in the appearance of Japanese: in particular, European clothes, shoes, hairstyles, entertainment facilities, and household items came into fashion.

Despite all of the above, since the 80s of the XIX century, the situation in Japan has changed radically, in particular, the political course of government gradually began to turn towards the revival of traditional cultural heritage. The introduction of Westernization was already openly opposed by the Japanese society, as it became clear that the Western institutions, ideas and various elements of culture that entered the country in a powerful stream, posed a serious threat to national values. Adequate understanding of the current situation aroused a feeling of protest among the Japanese, because they were completely unacceptable to Western-type intellectual and cultural standards.

Teona Gelashvili

The Influence of History on Modern Life, according to Zhao Defa Novel “Through Mountains and Seas”

The main character in Zhao Defa’s novel “Through the Mountains and Seas” is a graduate of the Faculty of History and tries to show the reader a new view of history, namely a linear, linear view of history, which perceives history as progressive and forward-oriented, not cyclical and repetitive. The author also writes in the last words that this novel is inspired by history and believes that regardless of profession, a person should have the perception and feeling of history. Without a sense of history, it is impossible to deeply understand and understand today’s era and life. Therefore, the main character usually uses a historical perspective and considers everything in the context of history. A book of special importance in the novel is called “Today in History”, where each chapter of the work is preceded by a set of important historical events, followed by personal notes of the main character and his daughter. It is worth noting here that individual events may change the historical vision and perception over time.

In my work, based on the book and the main character, I will try to analyze the linear and non-linear view of history and see what influence history has on our life and modernity. This approach is quite interesting and thought-provoking for modern people.

Sopio Gugunava

The Growth of South Korean Soft Power and Its Geopolitical Implications

Over the past few decades, South Korean culture has gained popularity worldwide. Since the 1990s, government-led cultural policies have transitioned from focusing on economic strategy to national branding and soft power and have had a positive impact on the domestic ecosystem of cultural industry and contributed to promoting South Korea abroad. There are three aspects contributing to the development of South Korean soft power—the successful history with economic development and democratization, the development of creative content that led to global competitiveness due to the compressed growth experience and the limited domestic market, and the development of digital technology, especially the change in the media environment.

However, this increased soft power is still limited as a tool to handle problems facing South Korea, mainly because of the nation's geopolitical situation. South Korean culture has become popular worldwide, from pop culture to cuisine, and this phenomenon creates a ripple effect that generates not merely South Korea's economic benefits but also enhances the country's image abroad. Some experts assess the success of “Hallyu” the Korean wave — the rapid growth of South Korean cultural industries and their exports since the late 1990s—as a result of the South Korean government's organizational support. South Korean governments have established various cultural policies as economic strategy. Such policies have later transformed into public diplomatic tools.

Despite the progress and success that South Korea has achieved on the world stage, it is still limited in successful use of soft power due to the growing competition from its neighbors in the region.

Hirotake Maeda

On the historical relationship between Japan, Georgia, and Israel: Higuchi Kiichiro and Georgia

General Kiichiro Higuchi (樋口季一郎, 1888-1970) was a well-known military officer of the Imperial Japanese army in the World War II. After Japanese government accepted the Potsdam Declaration on August 15, General Higuchi led the military resistance towards advancing Soviet Army as a commander of the Northern District Army. He is also known to rescue Jewish peoples in Manchuria through the route known as Higuchi-Route.

He was fluent in several foreign languages among most the Russian so his career connected with this language abilities. In his memoir he refers his encounter with an old Jew in Tbilisi in 1928 who worshiped the Japanese emperor as the messiah of the Jewish people. He sympathized with this old man and this experience led him decided to help Jewish refugees from Germany in Manchuria a decade later. In his memoir's first edition the old Jew was described as an old owner of toy shop (玩具店の老主人, p.357) but a popular version described by his grandson, a famous scholar of musicology Ryuichiro Higuchi attributes this old man living in an impoverished community situated in the suburb of Tbilisi.

Kiichiro Higuchi was then a military attaché at the Japanese embassy in Poland when he visited Georgia. It needs further research on his visit to Georgia but this episode once again recounts Japan-Georgia unique relations as a distant neighbor and shared some geopolitical interests.

Anna Makharadze

Social Themes in Ai Wei Wei's Work

The contemporary Chinese artist Ai Weiwei is one of the most prominent figures in today's world, whose works boldly address various political and social issues in China. This presentation will examine several of Ai Weiwei's remarkable works, which shed light on how he uses art as a powerful tool to highlight the pressing social problems within Chinese society.

The exploration begins with an analysis of Ai Wei Wei's activist approach, dissecting the ways in which his art challenges the status quo and advocates for greater societal awareness and change. From censorship and political repression to human rights violations and environmental concerns, Ai Wei Wei's creations eloquently depict and provoke discussions on these pertinent issues.

This presentation aims to elucidate how Ai Wei Wei's art acts as a reflection of Chinese society, inviting the audience to confront and critically engage with the social problems that persist in contemporary China.

By examining selected artworks and their underlying social narratives, we seek to foster a deeper understanding of the intricate interplay between art, society, and activism, and inspire meaningful dialogue for a better tomorrow.

Tatia Memarnishvili

Cultural and Social Transition after Taisho Era according to Jun'ichiro Tanizaki's Novel "The Makioka Sisters"

"The Makioka Sisters" by Jun'ichiro Tanizaki is a seminal work that vividly portrays the cultural and social transition in Japan during the late 1930s and early 1940s, a period that followed the Taishō era (1912-1926). The novel provides a nuanced exploration of how traditional Japanese values and customs clashed with and adapted to the forces of modernization and Western influence. Here's an analysis of key aspects:

Family Structure and Traditions: The Makioka family represents traditional Japanese values, particularly in their adherence to strict hierarchical structures and customs.

Marriage and Courtship: The central plot revolving around finding a suitable husband for Yukiko highlights the tension between traditional matchmaking (omiai) and more modern, Western-influenced notions of romantic love.

Gender Roles: The novel depicts the changing expectations for women in Japanese society.

Westernization and Modernization: Tanizaki portrays the increasing influence of Western culture on Japanese society through various elements.

Generational Divide: The novel highlights the generational differences in adapting to societal changes.

Urban vs. Rural Dynamics: The contrast between the more traditional Osaka and the modernizing Tokyo serves as a metaphor for the broader cultural transition in Japan.

Sense of Loss and Nostalgia: Throughout the novel, there's an undercurrent of nostalgia for the passing traditional way of life.

International Relations: The backdrop of Japan's increasing militarism and the approach of World War II adds another layer to the cultural transition, showing how global events impact even the most domestic of settings.

Tanizaki masterfully uses the microcosm of a single family to reflect the broader societal changes, capturing the tension, adaptation, and sometimes painful evolution as Japan moved from its traditional roots towards a more modernized, Westernized society.

Jaba Meskhishvili

Selection of Atomic Bomb Targets in Japan during World War II

During WWII, the battlefield was basically divided into two parts. The first was located in Europe, and the second in the Pacific Ocean theatre. The adversary of the Allies in the Pacific Ocean was the Empire of Japan, which initially directed its aggression on the East Asian continent. Later, to avoid a possible attack by the United States, Japan itself attacked its naval base in Hawaii, which led to the involvement of the United States in World War II. Japan's attack was partially justified, as Japan gained the superiority in the early stages of the war, but over time, the US managed to strengthen its military and naval forces, and in June 1942, as a result of the Battle of Midway, Japan's dominance in the Pacific Ocean ended.

Meanwhile, German domination on the European continent was also ended, and on May 8, 1945, Germany surrendered unconditionally to the Allies. Only Japan remained, which defended itself furiously. Concurrently to the Second World War, the USA was secretly developing an atomic bomb (the so-called "Manhattan Project"), which, with its destructive power, was supposed to have a great effect on the course of the war. About 2 billion US dollars were spent on the creation of the atomic bomb.

On April 27, 1945, 17 potential target cities were selected, including Hiroshima, Kobe, Osaka, Kyoto, etc., although it is noteworthy that the city of Nagasaki was not considered. Since then, the target cities have been revised three more times, and only on July 25, Nagasaki was added as a fallback option. On August 6 and 9, 1945, the US dropped atomic bombs on the Japanese cities of Hiroshima and Nagasaki for the first time in human history, which killed approximately 200,000 people instantly, and many thousands of people were injured by radiation and explosions (some later died).

At the conference, we will talk about the history of the developing of the atomic bomb and the selection of targets, how the atomic bomb was developed and what factors influenced the selection of potential targets.

Elene Medzmariashvili

Taiwan Issue in US-China Relations at the End of 20th and at the Beginning of 21st Centuries

In the presentation, I discuss the issue of Taiwan in the US-China relationship at the turn of the 20th-21st centuries based on the materials of the debates in the scientific and political circles of the United States at that time. These debates on the “Chinese threat”, which threaten the economic and military-political influence of the States in the region, is actual till today. I am trying to answer the question of what effect the issue of Taiwan had on the relationship between the two countries during the specified period and why this issue has not lost its relevance to this day.

I highlight the reasons for the strained relationship between the United States and China, beginning as early as the late 1980s and continuing into the last decade of the 20th century. These reasons were: elimination of the Soviet threat; attempting to link the issue of a free trade agreement with China to human rights in the country; the embargo on arms trade with China after the shooting of a student demonstration in Beijing in 1989; And at the same time, military-technical cooperation with Taiwan, which was perceived in China as the United States interference in the domestic affairs of the country. In that period, economically strengthened China paid more attention to the protection of its interests, especially in the issue of Taiwan; established military-technical cooperation with Russia, which was against American national interests.

In the report, when assessing China’s potential, I divide the approaches of the US academics into “hard” and “soft”. The first approach considers the “Chinese threat” to be real, while the second downplay the importance of the ongoing changes in China.

The presentation emphasizes that both academics and politicians consider the issue of Taiwan to be the main problem of US-China relations. I agree with those academics who believe that the problem should be solved by China and Taiwan themselves, without outside interference. In order to avoid the conflict, the U.S. administration conducts the so-called the policy of double containment, which means reminding

China that it should settle the Taiwan issue peacefully, while at the same time trying to curb Taiwan's separatist sentiments. Even today, Taiwan remains one of the acute problems of US-China relations.

Marika Mshvildadze

Ancient sources about existing relationships between the Roman Empire and India

The study of historical sources is of particular importance for the study and correct analysis of the history of particular periods. The sources of the ancient period, which contain information about ancient India, are no exception. The relations between the Roman Empire and India can be found with: Plinius the Elder (lat. Gaius Plinius Secundus, 1st century AD), Claudius Ptolemy (BC Greek. Κλαύδιος Πτολεμαῖος, 100-170), Curtius Rufus (lat. Quintus Curtius Rufus, 1st century AD), with Pompeius Trogus (lat. Gnaeus Pompeius Trogus, 1st century AD).

In the document known as "Periplus of the Erythraean Sea" (Greek: Περίπλους τῆς Ἐρυθραίας θαλάσσης, Latin: Periplus maris Erythraei) (the second half of the 1st century AD) not only the Roman but also the Indian ports are mentioned as well. An attempt to summarize geographical information was given by Pomponius Mela (lat. Pomponius Mela, 15-60) and Pliny the Elder. The apocryphal gospels and theological books of the Church of Malabar speak of Thomas the Apostle, who brought a new religious doctrine to India...

From the point of view of the study of ancient sources, some inaccuracies should be taken into account, which refer to a country far away from them. The same should be said about toponyms. It is significant that as a result of archaeological research, not a large number of toponyms given in the sources have been identified. The references preserved in the sources about the existence of political-economic relations between Rome and India are supported by a number of artifacts, the research of which shows that intense trade relations existed between the two countries in AD. In the 1st-2nd centuries - the period of the reign of the Octavian Augustus and the Antoninus dynasty.

Archaeologists have discovered a number of Roman artifacts of the mentioned period in the west of the Hindustan peninsula. Silk, luxury items, cotton were brought from India to Rome through the purple (red) and Mediterranean seas... Due to the crisis that started in Rome in the 3rd century, the intensity of the mentioned relations was halted.

Rusudan Nishnianidze

China of the 50ies seen through the eyes of a Georgian Soviet poet

Alio Mirtskhulava's (Mashashvili) book published in 1956 - "Journey to China" (poet's diaries) - we will talk about this artistic text. He was published in the publishing house "Soviet Writer" and the editor was Giorgi Natroshvili. At that time, I think, the book was published in a rather large number of 5,000 copies. The travel genre is an important part of documentary prose. Everything is real here: neither the time, nor the country, nor the fictional characters. As for the so-called "diaries". In this case, it has a different load. In general, a diary is a special literary method of auto-communication. Often it is not completely intended for all readers, but this time, "Poet's Diaries" has a different meaning. This genre of parallelism is not easy. Every day should be special for the reader. What I mean is that one city or village should not be similar to another, geographical places should be named correctly, the order of the trip should not be broken, impressions should be arranged accurately, and, as a poet, artistic means: Use metaphors, other means of expression (as much as you can), add some humor to make the text easier to read. This multi-functionality requires many requirements. It should also be noted that there is no conflict between two ideological worlds. This is a socialist space and Alio Mashashvili is an emphatically Soviet poet Roma (he has written poems about this country in previous years) and tries to take all the details into account.

The historical context, naturally, creates a different distance. Manchuria, Harbin, Changchun, Beijing, Shanghai, Hangzhou, Yangtze River, Sun Yat-sen's mausoleum and Lin-gu Park, Great Wall of China... Meetings with writers - "Vepkhistaosani" translator Li Qi-ye, "Revolutionary short story writer" Sui Chen-Wen and others. Mao Tse-tung, Liu Shao-tsi, Zhou En-lai and others on the central grandstand seen from a distance in the parade of the People's Republic of China.

Alio Mashashvili's literary text preserves the signs of time and will be interesting for researchers and readers of both sides even from this point of view.

Jinyoung (Anna) Seo

Zhang Xingyao's Comparative Study of Christianity and Confucianism

. Chinese Christians' understanding and acceptance of Christian doctrines and their views on the relationship between Christianity and Confucianism have been central problems in the study of Christianity in the late Ming and early Qing dynasties.

Zhang Xingyao (1633-after 1715)'s life and writings shed a light in understanding these problems. Zhang was a Confucius scholar who converted to Christianity at age 46 in the midst of great persecution

and devoted his life to the study of Christian theology. In his major work “Tianjiaomingbian”, Zhang Xingyao compiled vast amount of writings of missionaries and Chinese Christians and produced a comprehensive and systematic presentation of Christian theology and apologetics, answering various questions raised by Chinese people at that time. In Tianrutongyikao, a comparative study of Christianity and Confucianism, he developed Xuguangqi’s theory of "Christianity compliments Confucianism" and proposed that “Christianity surpasses Confucianism”. His life and work represent Chinese Christians’ achievement in the study of the relationship between Christianity and Confucianism.

Ryosei Suginaka

Learners’ Beliefs about Japanese Language Education in Georgia: Pilot BALLI Research of Three Universities in Tbilisi

Japanese language education in Georgia is spreading year by year. Belief Research (BALLI) is useful as it is important to know students’ thoughts and attitudes towards Japanese in order to design better language education.

Beliefs research has not been done in Georgia. In order to design the questionnaires, previous BALLI researches in Japan and other countries were looked up for reference.

The research has 20 questions with 4 categories;

- 1) Motivation,
- 2) Vision,
- 3) Roles of Classes and Teachers and
- 4) Thoughts on Japanese Language

30 students in 3 different universities in Tbilisi responded via online and the summary of the answers is as follows.

- 1) Over 90% of students have both a high instrumental and high integrative motivation.
- 2) All of the students are looking for a job where they can use their

Japanese skills and 90% want to study abroad in Japan. Meanwhile 20% of them seem not to have a concrete plan on either the target language level nor career plan.

- 3) More than 85% think that it is necessary to attend the classes without being late. Over 90% prefer to have bilateral discussion between teachers and students.

Also they notice that they need to learn by themselves in order to improve their Japanese language skills and want to be taught how to learn on their own.

4) Around 80% feel that the Japanese language is relatively hard to learn and half of the respondents think that everyone can learn to speak a foreign language. Majority of the students do not think that studying abroad in Japan is a prerequisite to learn Japanese well. In addition, all of the students think that learning everyday is important and the majority of students think that Hiragana Katakana and Kanji and grammar are important to learn.

Key Words: Japanese Language Education, Beliefs, BALLI, Georgia.

Marine Gudushauri

The Mongol Empire and the Great Silk Road

In the 13th century, the Mongols created one of the largest empires in the world, which at the peak of its power stretched almost from the Adriatic Sea to the Pacific Ocean. It included the Far East, Indochina, Central Asia, the vast steppes of Eurasia, the Caucasus, the Middle East, and northeastern Europe. The Mongols completely controlled most of the Silk Road. Their economic, political and cultural importance was so comprehensive that historians compare this period to the age of the Roman Empire.

In the 13th-14th centuries, the 3rd stage of the prosperity of the Silk Road begins. During this period, there was significant political, trade, and religious competition between countries, markets, and religious groups across Eurasia. Christians, Muslims, Buddhists, and Hindus vied for followers and institutional support. Conflicts between Mongols, European states, Arab rulers, Mamluk Turks, Hindu principalities and others resulted in alliances, wars and unstable states.

Despite this destabilization, the main actors of the world order of the mentioned centuries, the Mongols, as a result of the combination of their huge Eurasian hegemony and brutality, were able to ensure some peace and stability in their sphere of influence, the so-called Pax Mongolika. They were quite pragmatic and tolerant in some areas, such as art and religion. The proof of this is the Mongol capital - Karakorum, where 12 Buddhist temples, 2 mosques and a church coexisted peacefully. They developed a continent-wide system of trade routes with resting points that facilitated trade, religious, and cultural exchange across the vast territory they controlled. During the Mongol rule, a research center for Muslim astronomy was established where European, Chinese, Persian, and Arab astronomers could develop their knowledge in the field. The Imperial Academy of Medicine was also founded, which included Indian, Asia Minor, and Chinese physicians. European, Persian, Arab, Armenian and Russian merchants, as well as missionaries from different directions, were allowed to travel on the Silk Road.

In the history of all nomadic societies, bartering and trading of goods has always been the main activity of nomadic people, including the Mongols. They lived and roamed in the center of trade and diverse cultures, therefore, after creating a huge empire, their priority activity is related to trade.

In particular, the new Mongol Empire united isolated civilizations into a new continental system and reestablished the Great Silk Road as the dominant mode of transportation. Although the profit margin of the trade along the Great Silk Road was very high, the security and integrity of the trade routes was a very important factor for commercial activity.

The Mongols were able to create an environment for transcontinental trade where trade caravans and travelers could travel with less risk. Also, under their rule, the number of tribute collectors was greatly reduced as they moved through the trade network in united Eurasia. When road safety is more or less not ensured, due to banditry or war situation, then trade starts looking for alternative routes. The economic basis of the empire built by Chinggis Khan was largely dependent on this trade route, and it was in his interest to ensure the right environment for traders to look no further for alternative routes outside the Mongol Empire.

Shalva Chikhladze

Reconceptualizing Global Order: A Critical Analysis of Chinese International Relations Theories

This paper offers a comprehensive examination of emerging Chinese international relations (IR) theories, critically analyzing their epistemological foundations, theoretical contributions, and implications for global IR scholarship. By synthesizing diverse Chinese perspectives and situating them within the broader context of IR theory development, this study addresses a significant gap in current literature.

The research employs a qualitative meta-analysis of key Chinese IR scholars' works, including Zhao Tingyang's Tianxia system, Qin Yaqing's relational theory, and Yan Xuetong's moral realism. Through this analysis, the paper interrogates the theoretical rigor, cultural embeddedness, and potential universality of these approaches.

Key research questions include:

1. To what extent do Chinese IR theories offer novel conceptualizations of global order?
2. How do these theories engage with and challenge Western IR paradigms?
3. What are the implications of these theories for understanding China's foreign policy behavior?

Preliminary findings suggest that while Chinese IR theories provide valuable alternative perspectives, they face significant challenges in theoretical formulation and empirical validation. The study argues that these theories represent an important step towards a more pluralistic global IR discipline, but require further development to achieve broader recognition and application.

This paper's significance lies in its critical evaluation of Chinese IR theories' potential to enrich the global IR discourse. By examining the interplay between traditional Chinese philosophy, contemporary Chinese scholarship, and established Western IR paradigms, the research contributes to ongoing debates

about the possibility of non-Western IR theories and their role in understanding an increasingly multipolar world order.

The study's findings have important implications for both IR scholarship and policy-making, potentially offering new frameworks for analyzing China's international behavior and fostering more nuanced cross-cultural dialogue in global governance.

Marina Jibladze

Key Issues in Chinese Language Teaching

Despite the fact that the teaching of the Chinese language in Georgia does not have a long history, at the present time in the higher educational institutions of Georgia, where it is thoroughly taught, the teaching process is usually successfully completed. Substantial progress has been made in refining teaching systems, methodologies and materials. The systemized teaching of Chinese language is recognized as an essential strategy. The research focuses on three key areas: teaching phonetics, grammar, and the Chinese characters, addressing the distinct challenges they pose to learners.

Phonetics, with its tonal variations, presents considerable difficulties for Georgian students. The study emphasizes the importance of understanding the phonetic differences between the Georgian and Chinese languages and understanding the phonetic features of the Chinese language, helping them to pay attention to the problems.

Chinese characters are also a complex aspect of the Chinese language and it is necessary to study it qualitatively, taking into account all the relevant rules of writing. The number of syllables with their tones is limited, so characters play a very important role in Chinese language. We will discuss how to help the student learn the hieroglyphic system correctly and effectively.

Although Chinese grammar is often perceived as simpler than that of other languages, it carries unique characteristics that require careful explanation and repetition at different levels of Chinese. This paper outlines the complexities of teaching grammar and provides insights into addressing common difficulties students face.

Through this study, educators can better understand how to overcome the specific challenges posed by the Chinese language teaching and enhance student learning outcomes in this field.

